

Főtisztelendő Dr. Veres András Püspök Úr!

A Szentlélek-Egyházközség tagjai, hívei bizakodva és reménykedve vártuk 2024. június 15-ét, amikor is fény derül arra a tényre, hogy mi lesz Benkovich Ferenc atya sorsa, hogyan tovább Szentlélek-templom, hogyan tovább Szentlélek-plébánia.

Több ezer ember személyes jelenlétével, véleményével, imájával állt ki Ferenc atya támogatása mellett. Dr. Veres András Püspök Úr felé intézett kérésünk nem talált meghallgatásra. Még részleges megoldás sem született: ***az Apor iskolából való elhelyezést követően Ferenc atyának ki kell költözni a 39 évvel ezelőtt általa épített plébániáról is.***

Tudomásul vesszük püspök úr döntését, mert nem tehetünk mást. Amikor a nép a kéréssel fordul a főpásztora felé, az nem egy figyelmen kívül hagyható esemény – vagy, mint ez a példa is mutatja ez mégsem érdekes. Arra is gondoltunk, hogy talán egy bölcs döntéssel, ha nem is plébánosként, de a plébánia lakójaként segítő feladatot kapva, nem kell távozni az atyának. Úgy látszik még sincs paphiány, hiszen most ezentúl hárman látják el azt a feladatot, amit ő egyedül, vagy másodmagával végzett az elmúlt időkben. Nem az új felállást kívánjuk kritizálni, távol álljon ez tőlünk, de az eddigi tapasztalatok alapján mindenképpen elgondolkoztató, hogy ezzel a módszerrel gyakorlatilag Ferenc atya Szentlélek-plébániához való kötődését, itteni bármilyen tevékenységét gyakorlatilag megszünteti.

Azon is elgondolkodtunk, hogy amikor papi, szerzetesi hivatásokért imádkozunk, vajon milyen példát állít a főpásztor a kispapok, diakónusok, frissen felszentelt papok felé: egy életút végén, ha jól dolgoztál – mehetsz amerre látsz. Milyen példa az emberek előtt, hogy egy életutat bejárt idős embert elküldenek a házból, amit épített... *Miért nem az a gondolat a vezérlő elem, hogy a fiatalabb plébános, a káplán és az idős pap testvériségben együtt dolgozva a különböző generációkat megszólítva szolgálják a Jóistent?* Tudjuk, minden jogszerűen történik és az egyházi szokásoknak megfelelően zajlik – a nép hangja nem fontos. A Szentlélek Plébánia Hívei a hagyományos papír alapú levelezés mellett az internet adta lehetőséget is kihasználva „*az égbe kiáltottak*” segítségért, meghallgatásért – mindhiába. Senki semmilyen válasszal, biztatással nem reagált: hiszen egy ilyen döntés nem tartozik rájuk... Egy ilyen világban, amely körül vesz minket: széteső családok, egyházi-állami szinten megjelenő pedofilbotrányok, a szomszéd országban dúló háború... forгатagában miért van szükség még több ezer emberben keserűséget okozni – ez mennyire szolgálja Egyházunk épülését?

Csalódottság és szomorúság tölti most el a szívünket, mert egy olyan embertől kell megválnunk, aki a Jóistent szolgálva több ezer fiatal, idős, egyedülálló vagy családban élő testvérünk életét segítette, és még mindig segíthetné.

Ezúton is köszönjük mindazoknak a híveknek, akik kiálltak és támogatták kérésünket, hogy mindvégig mellettünk voltak. Ferenc atyának pedig kívánunk erőt egészséget, és új célokat, hogy még sokáig legyen közöttünk és velünk!